

El campanar de Rupit

Rupit i Pruit

Ubicació

Comarca: Osona
Alçada: 843 m.s.n.m

Coordenades:

Latitud: 42.02382
Longitud: 2.46527
UTM Est (X): 455731
UTM Nord (Y): 4652559

Classificació

Número de fitxa 08901 - 189
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XX
Any 1933
Autoria de l'element: Dr. Fortià Solà
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Cultural
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Campanar de l'església parroquial de Sant Miquel de Rupit](#)

Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dl., 17/05/2021 - 21:03

Descripció

"¡Mireu-lo! ¡Que ardit! / ¡Com tramuntana els cingles, / amb aquell delit, / el campanar de Rupit!

Els murs del castell / fan via de caure, / i, humils, al peu d'ell / es proven d'ajaure.

Quan no en resti res, / parlarà amb veu forta / a ne'l Cabrerès / d'una raça morta

sota el pes del temps / que tot ho trasbalsa, / i palesa ensems / que esta vida és falsa.

Ara canta i riu / amb les llars amigues, / que al seu pau fan niu, / mateix que formigues,

i s'arrapen fort / a n'els grenys de roca / que a dret i a tort / van badant la boca.

Quin estrany concert / el de tot el poble, / desigual, incert, / que es gira i es dobla,

traspasa l'afrau / amb una camada, / si cau, si no cau / trespol i teulada,

i salta el pendís, / com la cabra isarda, / mes sempre submís / al cloquer que el guarda.

Aquest, dolç aimant, / amb sa ombreta fina / el va amoixainant / quan el sol camina;

i es mira els horts seus, / i les escalades / de petits conreus / als pujols penjades,

i el noc del torrent / que a estones rondina, / quan mol el forment / i el torna farina,

i els negres pilers, / que, com una plaga, / capolen sencers / els faigs de l'obaga,

deixant arranats / costers i clotades / desesperançats / de noves tanyades.

De tot passa els ulls, / i en lliga la història / que guarda en els fulls / de sa gran memòria.

Recorda el temps vell / d'aquell senyor noble, / marquès del castell, / reietó del poble;

recorda una gent / ara folla en guerra / per al salvament / dels furs de la terra,

i adés de genolls / en pregària blana / damunt els rostolls, / al toc de campana.

I aquells bons costums / del gipó i la pipa, / que es perden com fums / que el nou temps dissipa,

i la processó / de Setmana Santa, / amb el Centurió... / si en feia de planta!

i el timbal famós / de notes agudes, / i el to rogallós / del parlar de Judes,

i el Jesús de l'hort, / i el dring de cadenes... / de tot fa record / en hores serenes.

Així, benplantat, / sense arruga encara, / el front assenyat / i la veu ben clara,

per hereu pagès / d'una coromina, / no li falta més / que la barretina.

¡Com torreja airós / damunt el paratge / i el penyal rocós / i el vell ermitatge,

i aquell mont blavís / que al bell lluny s'albira, / i el proper pendís / i l'altra rovira!

¡Que n'és d'eixerit! / com la gent del poble / té gana i delit / el campanar de Rupit".

Bibliografia

SOLÀ, Fortià Prev. (1933). *El Cabrerès*. Barcelona: [s.n.], p. 57-61.

VINYETA, Ramon (1998). *Rupit. Guia turística*. Rupit: Mª Estrella Dorca i Aragonés, p. 66-67.

